

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ograniczenia swobody używania znaku towarowego mogą być wprowadzane jedynie w interesie ogólnym, na przykład w celu uniknięcia ewentualnego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd danego kręgu odbiorców. Prawdopodobieństwo to może zostać jednak wykluczone w niniejszym przypadku, ponieważ zarówno specjaliści, jak i laicy są w stanie dokonać rozróżnienia między określeniem 5 HTP zawartym w rozpatrywanym znaku a systematycznym oznaczeniem 5-Hydroksytryptofan.

Specjaliści tacy jak farmaceuci czy lekarze weterynarii wiedzą, zdaniem wnoszącej odwołanie, że nawet najmniejsze zmiany wprowadzane do nomenklatury chemicznej lub chemicznych formuł molekularnych mogą powodować istotne różnice w składzie tych substancji. W sposób naturalny osoby te będą zatem w dalszym ciągu używać prawidłowych określeń chemicznych, które nie są identyczne z rozpatrywanym znakiem towarowym.

Osoby „poinformowane”, czyli laicy i konsumenci zainteresowani danym towarem, również wiedzą, że oznaczenia pochodzące z nomenklatury chemicznej i dotyczące rozmaitych substancji chemicznych mogą zawierać minimalne różnice, jakkolwiek że te minimalne różnice przekładają się na olbrzymie różnice we właściwościach farmakologicznych, chemicznych i fizycznych tych substancji.

Zdaniem wnoszącej odwołanie krąg odbiorców niewyspecjalizowanych składający się z osób, które nie są zainteresowane rozpatrywanym towarem, tak czy inaczej nie jest w stanie dostrzec związku między znakiem towarowym 5 HTP a substancją 5- Hydroksytryptofan i nie może zatem zostać wprowadzony w błąd w tym względzie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 20 maja 2011 r. — RVS Levensverzekeringen NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-243/11)

(2011/C 252/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RVS Levensverzekeringen NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 50 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie⁽¹⁾, którego ust. 1 stanowi, że bez

uszczerbku dla dalszej harmonizacji każda umowa ubezpieczenia podlega wyłącznie podatkowi pośrednim i opłatom o fiskalnym charakterze od składek ubezpieczeniowych w państwie członkowskim zobowiązania, a jego ust. 3 stanowi, że do czasu dalszej harmonizacji każde państwo członkowskie stosuje wobec tych zakładów, które pokrywają zobowiązania na jego terytorium, przepisy prawa krajowego, w celu zapewnienia pobierania podatków pośrednich i opłat o fiskalnym charakterze wymagalnych na mocy akapitu pierwszego, stoi na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego takim jak art. 173 i art. 175/3 Wetboek van diverse rechten en taksen (WART), zgodnie z którymi umowy ubezpieczenia (wraz z ubezpieczeniami na życie) podlegają rocznemu opodatkowaniu, o ile obejmują one ryzyko umiejscowione w Belgii, w szczególności jeżeli ubezpieczony ma miejsce stałego pobytu w Belgii lub o ile ubezpieczony jest osobą prawną, jeżeli w Belgii znajduje się siedziba osoby prawnej, której dotyczy dana umowa, przy czym nie bierze się w tym zakresie pod uwagę miejsca pobytu ubezpieczonego w momencie zawarcia umowy?

2) Czy wynikające z art. 49 TFUE i 56 TFUE wspólnotowo-prawne zasady usuwania ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług między państwami członkowskimi Wspólnoty stoją na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego takim jak art. 173 i art. 175/3 WDRT, zgodnie z którymi umowy ubezpieczenia (wraz z ubezpieczeniami na życie) podlegają rocznemu opodatkowaniu, jeżeli obejmują one ryzyko umiejscowione w Belgii, w szczególności jeżeli ubezpieczony ma miejsce stałego pobytu w Belgii lub o ile ubezpieczony jest osobą prawną, jeżeli w Belgii znajduje się siedziba osoby prawnej, której dotyczy dana umowa, przy czym nie bierze się w tym zakresie pod uwagę miejsca pobytu ubezpieczonego w momencie zawarcia umowy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 345, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 23 maja 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Rareşowi Doralinowi Nilaşowi, Gicy Agenorowi Gânsce, Anie-Marii Oprean (z domu Şchiopu), Sergiowi-Danowi Dascălowi, Ionułowi Horei Baboşowi

(Sprawa C-248/11)

(2011/C 252/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curte de Apel Cluj

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Rareş Doralin Nilaş, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean (z domu Şchiopu), Sergiu-Dan Dascăl, Ionuţ Horea Baboş.